

Най-отдоле пишело: Шиша ше го изямъ, ако не ходи да донася за волчето сламица. Видишъ ли какво е пишело въ книгата му! Ами знаешъ ли отъ кжде е дошло Рогатото? Не знаешъ. Пъкъ азъ зная. Едно време цѣлата земя била населена все съ Рогати. Тѣ ходѣли по нивята, бодѣли се и тжпчели хранитѣ. Ядѣли само вълчи ябълки и кучешко грозде. Нишо не работѣли Рогатитѣ, а само лежали лѣтно време подъ дебелитѣ сѣнки. Отвреме-навреме отваряли уста, кога полъхне вѣтрецъ да капнатъ въ гърлата имъ озрѣли круши. Надвечеръ ходѣли да се кжпятъ въ дълбокия виръ подъ Росенския каменъ мостъ и биели жабитѣ съ камъни. Вечеръ гонѣли свѣтулки изъ върбалака. Тогавя дѣдо Господъ проводилъ единъ черъ човѣкъ. Казвали го Патаранъ. Той билъ много силенъ и страшенъ. За единъ день изловилъ всичкитѣ Рогати, навързалъ ги за шийтѣ единъ подиръ другъ съ едно яко вжже и ги повелъ.

— Ще ви вода, — рекълъ.

— Кжде?

— Въ пръждомата.

Завелъ ги на брѣга на морето. Натоварилъ ги на единъ корабъ и казалъ на вѣтъра:

— Завѣй ги, на другия свѣтъ!

Вѣтърътъ си запретналъ ржавитѣ и блѣсналъ съ две рже кораба. Отишли. И вече не се върнали. Останало само едно Рогато. То се било скрило въ една хралупа.

Ти виждалъ ли си го? Не си.

И азъ не съмъ го виждалъ, ама баба казва. Когато стана голѣмъ, като батя, ше го хвана за рогата, ше го трѣсна и то ше потъне вдънъ земята. Да ме познае то какъвъ съмъ Шишо!

А сега нека плаши бѣлитѣ ангелчета и тѣ нека писукатъ въ куминя.

